

El que és bo es fa esperar

L'Spar Girona capgira l'eliminatòria amb el Villeneuve i s'assegura la seva presència amb els millors una altra temporada

El 69-57 de l'anada després de perdre per 23 a 5 minuts i un altre bon últim quart, ahir, decisius

L'eufòria de les jugadores amb el deliri col·lectiu a la grada de Fontajau QUIM PUIG.

“Sentir-te còmode, veure que els costa anotar i agafar bones dinàmiques.” És el pla de partit que tenia Bernat Canut i que es va acabar executant a la perfecció perquè l'Spar Girona segueixi disputant l'Eurolliga aquest curs. Un ser o no ser que l'equip ha pogut salvar en un inici de curs d'allò més exigent, amb relleu en els lideratges dins i fora de la pista i en què l'Uni ha sumat el sisè títol FEB de la seva història –la supercopa– pel camí.

Capgirar els 12 punts de l'anada (69-57), havent-se vist amb un peu i mig a fora a 5:17 per acabar la setmana passada (65-42), d'una banda, i no tenir la remuntada de manera virtual fins a 4:29 per acabar ahir (55-41 Drammeh, el seu setè punt en l'últim quart, triple inclòs), amb la grada de Fontajau com a protagonista d'una nova nit europea per recordar, de l'altra, són el segell del passaport

europeu en primera classe per a aquest exercici 2022/23. Hi ha, també, la fortuna. Com els triples sobre la botzina de Cornelius al final del segon quart (29-25), el de Bradford al límit de la possessió a 16 segons per acabar el tercer (46-37) en el cinquè punt seguit de l'últim fitxatge de l'equip, o el que fa Drammeh a tauler des del lateral per empatar l'eliminatòria (53-41 a 5:08). I, també, que Kennedy Burke es lesionés en el tercer quart de l'anada i seguís el duel de Fontajau amb una aparatosa turmellera ortopèdica a la cama esquerra –“Va ser la nostra companya, és una gran jugadora i l'equip estava preparat per si jugava”, s'hi va referir Araújo. La seva absència va pesar en el desenllaç, amb les visitants anotant 6 punts en tot l'últim quart amb dues cistelles –50-41 d'Heriaud a 6:52 i el 58-43 de Diaby a 2:12– abans que Flores (3/4), Gardner (3/4) i Araújo (2/2) tanquessin la remuntada des de la línia de tir lliure i es desfermés l'eufòria col·lectiva.

Paciència Començar amb tres faltes, dues en atac, abans d'estrenar el marcador (0-3 triple de Hind Ben Abdelkader, que acabaria amb 1/10 i 2-3 de Drammeh, que després va fer el 6-7 des de 6,75 m), no era l'inici somniat per a una remuntada de dos dígit. Labuckiene quan duia 9 segons a pista i havia entrat per Tolo, el primer canvi de Bernat Canut, donava el primer avantatge (8-7) obrint un 8-0 amb molt desencert i que s'explica per la superioritat en el rebot (13-8, Etxarri d'ofensiu).

Diaby en la primera possessió del segon quart va trencar la sequera negra en joc (13-10, des del 3-7 a 6:10 del primer) però en l'Uni eren més i entre Etxarri, Tolo i Murphy sumaven des de sota (19-15). Salaun donava els últims avantatges al conjunt francès, que en el tercer quart es començaria a fer petit amb Drammeh, Araújo i Gardner per partida doble, sempre de fora cap a dins, situant la màxima (37-29) a 6:51. Tolo la recuperava (39-31 a 6:12) i l'Uni era capaç de sobreviure amb dos punts de Murphy de tir lliure (41-35) abans que Bradford aparegués al rescat per alimentar les esperances grogues.

Drammeh les engreixava amb la seva ratxa anotadora a l'inici de l'últim quart, després que Murphy i ella superessin la barrera psicològica (48-37 i 50-39) i abans que Bernat Canut recuperés el cinc inicial per encarar els últims 5:22. Gardner a 3 minuts per acabar va ampliar el coixí (58-41) en l'última cistella en joc de l'Spar Girona, capaç d'afrontar els moments decisius com un equip madur que tornarà a mirar als ulls els millors del continent.

Publicat a:

-L'Esportiu. Nacional 20-10-2022, Pàgina 8

-L'Esportiu. Girona 20-10-2022, Pàgina 8

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/2207975-el-que-es-bo-es-fa-esperar.html>